

Inarijärven kansallispuisto

3.2.16

Seppo Saraspää nosti Inarilaisen kirjoituksessaan esille ajatuksen Inarijärven kansallispuistosta. Asia on ollutkin vuosituhansien ajan, silloin kun väännettiin ympäristöministeriön kanssa Inarijärven suojelun tasosta. Kompromissiksi tuli suojelupaikotteen osayleiskaava, jota kunta nyt siis pyrkii kaavoittamaan la murentamaan.

Kovimmassa taannoisissa vaalimaksissa Inarijärven suojelamisessa esitettiin mm. järvellä olevien mokitön siirtämistä vaihtoon mantereelle. Itsekin taisin joutua/päästä saareissa olevan mökkipaikan omistajaksi noista puheista syntyneiden aavistusten siivittämänä. Ja kun Inarijärvestä tehtiin rantojensuojelualueen päälle vielä Natura 2000-alue.

Voi olla, että nykyisellä suhumeroinnilla päädytään vielä siihen, että kansallispuistoa ei nouse ja pittääkin nousta pinnalle.

Ja jos vaihdetaan pikkuisen leikkilinen pilke silmäkulmaan: Mitä haittaa kansallispuistosta olisikaan Inarijärven ”lähikylien” asukkaille?

Inarijärvestä kansallispuisto - miksipä ei

3.2.16

Luin viime Inarilaisesta mielestä kiinnolla päätoimitajan pohdinnan eikä Inarijärvi olisi hyvä kohde Maailmanperintöluetteloon. No mikäpä ettei, varmasti olisi. Kun jatkoin lukemista, esitti sisäsiivulla kirjailija Seppo Saraspää, että Inarijärvestä on tehtävä kansallispuisto jos mikään muu ei auta.

Piti oikein miettiä ja tutkia kumpaa esitystä tässä nyt kannattaisi. Inarijärven Ukonsaarihan on ollut kai jo parikymmentä vuotta Suomen aielistalla, jonka kohteita esitetään Maailmanperintöluetteloon. Ennen kuin on toiveita päästä luetteloon, täytyisi päästä edes aielistalle.

Tuntuu siis siltä, että edessä on vuosien ja vuosikymmenien tie ennen kuin voidaan ajatella, että Inarijärvi Maailmanperintöluettelossa olisi.

Mutta kansallispuisto? Onhan

Viitataan Lemmenjoen kansallispuistoon, jossa näille lähikylien asukkaille Kutturaa myöten on turvattu vapaus liikkua ja hyödyntää luontoa – myös koneellisesti – suojelumääräysten käytännössä mitenkään häiritsemättä. Ainoa ongelma puisto on hoitavalle Metsähallitukselle on ollut kullankaivu, joka kaiketi voitaisiin kieltää kaiken varalta heti kätevästi Inarijärven saarissa ja rantaviivoilla.

Lähikylien asukkaille, Ivalo tietekin mukaan lukien, turvattaisiin Lemmenjoen lähikylien asukkaiden tavoin nykyisenlainen Inarijärven käyttö. Kuten nykyisin me Lemmenjoelta kauempana asuvat, lemmentien, angelilaiset ja vaikka kutturalaiset voisivat tietenkun saada paikallistalouden ilmaiset ker-

ta- tai kausiluvat silloin kun on tarve mennä Inarille. Voi tietenkun olla, että silloin olisi pakko soutaa tai hiihtää, ellei satu pääsemään lähikylien asukkaan kyytiin tai käyntiin ei ole työperustetta. Ja että matka on tehtävä joka tapauksessa olemassa

olevia reittejä käyttäen.

Vaan meitä lähikylien asukkaiden tällaisen ongelman eivät rajoittaisi. Suurin ongelma Inarijärven nykyistä käyttöä ajatellen taitaisi koitua niille sadoille ja sadoille ulkopuolaisille uistelijoilta, jotka paikkakuntalaisille uistelijoilta, jotka saapuvat joka kesä Inarille. Kun virkistyskalastukseen liittyy kuitenkin Metsähallituksen lupamyynibisnes, uskon, että Inarijärven kansallispuistotakin saadaan varmaan tälle kohdalle poikkeuslupa käyttäjä moottori-veneitä. Ja olisihan kyse ihan turvallisuudestakin isolla järvellä.

Tai jos tulkitaan kuten Lemmenjoen kullankaivun kohdalla, jäädytetään vetouistelu nykyiselle tasolle eli sadan hevosvoiman perämoottoreihin ja kahteentoista vapaan.

Ja vakavasti lopuksi: Sen verran erikoisia ”topparoikkia” kunnan ja sen kehityksen nimissä nykyisin tuntuu häärivän, etten ihmettelisi vaikka Inarijärven kohdalla syntyisi Seppo Saraspään mainitsema laajempi kansanliike.

Veikko Väätänen